

GRUUNRAGGELTIEN

EN ERE VERHAELLEN

JAN OOSTERHOF

Jan Oosterhof

Gruunraggeltien

kotte verhaelen

©Jan Oosterhof

August 20th 2012

http://www.bookrix.com/_title-nl-jan-oosterhof-gruunraggeltien

Veurof

Veurof

In dit boekien een stokmennig kotte verhaelen. Diels zullen ze jow vot herinneren an sprokies van weleer. Een ere keer zij' d'r misschien een eigen, alledaegse ervering in herkennen.

Hoe dan ok, wat ze gemien hebben, is dat ze mit een dikke knipoge schreven bin. Niet zwaor naodaenken dus, niet op zuuk naor diepere laogen... Gewoon achterover zitten en lezen mar.

Ter vermaek, om te gniezen of te glimken.

Vermaek je d'r mit!

Gruunraggeltien

D'r was es, hiel, hiel lange leden een klein knaopien, dat Gruunraggeltien hiette.

Gruunraggeltien hiette van Gruunraggeltien, omdat ie et hiele jaor deur snipverkoolden was en dus altied zoen gruun raggeltien in de neuze hadde.

Now en dan hong et d'r een aentien uut, mar meestentieds haelde Gruunraggeltien zien neuze flink op, en dan glee et kleine, grune krummeltien hielemaole vanzels deur de keel naor onderen daele.

Mar goed, dit dot veerder niet zo ter zaeke veur et verhael, dus we gaon deur.

Gruunraggeltien woonde mit zien moeke an de raande van een groot paark.

Zien vader zag ie mar hiel inkeld, want die was altied onderwegens.

Dat kwam deur zien waark, hadde vader zegd. Somstieden kwam vader wel meer as een jaor niet thuus. Dan stuurde hi'j wel es een kaortien, uut Scheveningen, Liwwadden en vaeke ok uut Veenhuizen. Vader vreug dan steevast of moeke him een advekaot toesturen wol.

Gruunraggeltien hul niet van advekaot. Gruunraggeltien hul meer van Fristie.

Tegere mit zien moeke, woonde Gruunraggeltien dus in dat husien an de raand van et paark. Hi'j hadde gien breurties of zussies, en ok ere familie zag hi'j niet zo vaeke. Ooms scheen et knaopien niet te bezitten, mar tantes bi'j et roes.

Ja, want alle keren as vader es weer thuuskwam, was d'r weer een ere tante bi'j.

Och, van die familieverhoudings hadde Gruunraggeltien nog nooit wat begrepen.

An de ere kaant van et paark woonde opoe, in zoen anleunwoning. Opoe woonde daor hielemaole alliend. Niet dat ze dat now zo allemachtig slim vun, heur. Ze vermaekte heur best! Mit de bingo in de zael van et oolde-meensken-huus, of mit et teuten mit de iene buurvrouw over de ere buurvrouw. Now ja, jim begriepen et wel: Opoe was een doodgewone opoe.

Gruunraggeltien kwam d'r niet al te vaeke, want hi'j vun et bi'j opoe gloepende hiete in huus. En butendat vun ie opoe wel wat griezellig, veural as ze d'r gebit weer es uut hadde om d'r een aepeneuteressien uut te pulken. En dat was nogal es, want opoe was gek op aepeneuten.

Now gebeurde et op een dag, dat opoe kwam te valen in de badkaemer.

Dat kan gebeuren, mar dat et opoe gebeurde was wel hiel biezunder, want opoe kwam niet zo vaeke in de badkaemer. Dat wust alderdeegst Gruunraggeltien bliksemse goed, ok al was ie et hiele jaor verkoolden. A'j bi'j opoe binnenstapten, was de eerste gedaachte die bi'j jow opkwam:

"Now, die het ok in tieden de badkaemer niet zien. Of zol d'r weer een moot vis weken over tied in de koelkaast liggen?"

Hoe dan ok, die morgen was opoe de badkaemer mar weer es in gaon en stroffeld over et naegelbosseltien. Pats, op de grond, raozen en tieren as een maeger varken, mar gien meensk die et heurde. Pas zoen drie uren laeter wodde ze vunnen deur de man van tafeltje-dekje, die krek een bord snietebonen mit zulversiepels en een vas wossien, en zoen vruchtenyoghurt van de Aldi brengen kwam. Mar goed, dokter beld, en wat daenk ie? Grote ti'je kneust. Ja, mar flink kneust, heur.

Dat opoe belde, krimmenerend as een oolde kiepe die d'r ei niet kwiet wodden kan, naor heur schoondochter, de moeke van Gruunraggeltien.

Of die drekt kommen kon, want de ofwas ston d'r nog en d'r moesten nog wat bosschoppen daon wodden en opoe lag zwaor gewond op bedde.

Gruunraggeltiens moeke docht es goed nao. Ze zag in gedaachten die moot-vis-over-tied deur de koelkaast bewegen, de aepeneuten tussen opoe's koezen en de thermostaat die op 25 graoden ston. Ze keek d'r bedaenkelijk bi'j.

Doe zag ze veur heur, hoe opoe daor zwaorgewond op bedde lag en et misschien niet lange meer maeken zol.

Heur gezicht klaorde op bi'j de gedaachte an et prachtige antieke kassien en die Friese Statklokke en die oolde goolden ooriezers en ze besleut, dat ze et aarme meensk toch ok niet alliend liggen laoten kon.

Stel je veur dat heur schoonzuster d'r eerder wezen zol !

Nee, hier moest aktie onderneumen wodden. Moeke besleut drekt de bus te nemen naor Veenhuzen om heur man een cake mit een viele d'r in te brengen. Gruunraggeltien moest mar even veuruut naor opoe. Per slot van rekening was opoe gek mit heur kleinzeuntien, dus dat was een goeie binnenkommer.

En zo gebeurde et dat Gruunraggeltien, hielemaole alliend, op pad gong, deur et paark, naor opoe. Hi'j hadde een maantien bi'j him, mit allemaole spullegies d'r in: twie kwatties, een zakkien aepeneuten, een flessien 4711, een briefien waarop ston waor as opoe heur beurs bewaerde... Kottom, allerhaande belangrieke zaeken.

Al kuierende deur et park, kwam Gruunraggeltien bi'j een baankien, waor as een vremde kerel op zat. Now hadde Gruunraggeltiens moeke him waorschouwd. "Pas op, Gruunraggeltien" hadde ze zegd "in et paark huust een meraokels raere kerel, die niet te vertrouwen is. Hi'j nemt je zo mit, of hi'j perbeert je maantien te pakken en et is ok nog een potloodventer ok."

Now hadde Gruunraggeltien dat leste niet hielemaole begrepen, mar hi'j snapte wel, dat die meraokels raere kerel die niet te vertrouwen is niet zoen besten iene was. Dus doe hi'j langs et baankien leup, hul hi'j et maantien nog wat steviger vaaste.

"Hé, joongien", reup de kerel op et baankien" joongien, kom es hier henne. Ik wil je wat zien laoten." Gruunraggeltien was eins spoekbenauwd, mar ok wel ni'jsgierig. Hi'j twiefelde. Weer reup de kerel: "Hé, joongien!"

En Gruunraggeltien reup weeromme:

"Bin' ie die meraokels raere kerel die niet te vertrouwen is, die as hier in et paark huust?"

"Welnee je" reup de kerel.

"Nemen jow kiender mit?" vreug Gruunraggeltien.

"Nee, heur" was et antwoord.

Gruunraggeltien kwam een stap dichterbij. "Willen jow mien maantien ofpakken?" vreug ie.

"Welnee, hoe ko'j daor bi'j?" zee de kerel. Gruunraggeltien leup nog wat dichterbij. Hi'j was nog mar

een peer stappen van de kerel of.

"Bin' ie een potloodventer?" vreug et knaopien.

De kerel was gaon staon. Hi'j hadde een lange regenjasse an, waarvan hi'j de knopen niet vaaste hadde, al hul hi'j de jasse wel dichte.

"Ja" zee hi'j "dat bin ik wel."

Hi'j deed nog een stap in de richting van Gruunraggeltien... en nog iene... en deed toen, inienend, onverwaacht de regenjasse eupen. Gruunraggeltien roegelde zowat achterover, zo schrok ie. Zoks had hi'j nog nooit zien. De meraokels raere kerel die niet te vertrouwen is, ston daor veur him, mit de regenjasse eupen... en onder die regenjasse ... hadde hi'j de wereld an kleurpotloden. "Welke wi'j hebben?" vreug hi'j an Gruunraggeltien.

Gruunraggeltien wus niet waor hi'j kieken moest. Wat een keuze. Hi'j kocht veur zien twie kwatties wel tien kleurpotloden. Allemaol verschillende.

Ze raekten even an de praot. De meraokels raere kerel die niet te vertrouwen is bleek De Wolf te hieten, en leek best een aorige vent.

Gruunraggeltien vertelde honderduut. Over vader in Veenhuzen, over moeke mit heur cake, over opoe die zwaar gewond was, over zien maantien.

Meneer De Wolf was hiel aorig, en veul belangstellender dan Gruunraggeltiens moeke en vader. Veural et maantien kon De Wolf wel interesseren. Nao een ketier weren ze uutproat.

Doe gong Gruunraggeltien veerder, de potloodventer achterlaotend.

Zoen drie ketier laeter kwam hi'j bi'j et husien van opoe an.

Nog buten drong him de geur van zoere hering-op-leeftied in de neuze.

Hi'j gong naor de deure en drokte op de belle. Doe d'r gien antwoord kwam perbeerde Gruunraggeltien of de deure los was. Dat was ie.

Gruunraggeltien haelde diepe aosem en stapte et husien van opoe in.

Op et anrecht ston de ofwas van minstens een weke.

In een hoekien ston een bord mit snietebonen en een wossien waor as et vasse al lange of was.

Vanuut de koelkaast kwamen vremde geluuden. Doe Gruunraggeltien es keek wat dat was, zag hi'j de zoere hering, die hi'j buten al reuken hadde. In en uut de hering kreupen allerlei witte en zwatte besies. Jow zollen wel zeggen kunnen, dat zich daor een gehiel autonoom biotopien ontwikkeld hadde.

Gruunraggeltien leup naor et bedde van zien opoe. Op et naachtkassien ston een glas. Daorin zat et gebit van opoe, mit een aepeneutien tussen de veurtaanden. De thermostaat ston op 28, en op 'e orchidee in de veensterbaanke zat een prachtige tropische vlinder.

Mar et bedde van opoe was leeg. Alliend op et kussen lagen een naegelbosseltien en een pakkien kleurpotloden.

Doe Gruunraggeltien deur et raem naor buten keek, zag hi'j in de veerte een kerel lopen. Hi'j hadde een regenjasse an en een Friese statklokke onder de aarm, en leup mit stevige pas et paark in. An de ere aarm had hi'j een oolde vrouw mit een allemachtig dikke grote ti'je, die opgewekt keuvelend mit de

man mithobbelde.

Gruunraggeltien kreeg een ontroerde blik in de ogen en haelde es flink zien neuze op.
En terwiel et grune krummeltien langzaam, mar gestaog zien weg naor beneden zocht, docht hi':
"Die leven vast nog lange en gelokkig"

Hasj en Wietje

D'r leefde iens een aarme hennepteler.

Zien naeme was Rihuana. Hij had een slim baozige vrouw: Ma Rihuana. Ze hadden twee kiender en die hadden ze Hasj en Wietje doped. Wietje speulde mit haar barbie-turaatjes en Hasj speulde met Stuff, zien hontien, en Morfientje zien katte.

Tegere leefde dit gezinnegien al jaoren an de raand van een groot bos.

Jaoren was dat goed gaon, mar omreden Pa en Ma Rihuana zels de grootste ofnemers van heur hennepkwekeri'je weren, gong et rap bargof.

Pa Rihuana en Ma Rihuana hadden perblemen. Ze hadden gien cent te makken, de kachel rookte niet half zo veul as zi'zels en d'r was haost niks meer te eten in huus.

"We moeten wat doen" zee Ma Rihuana "zo kan et niet veerder"

Pa Rihuana sneuf es diepe, mar wust niks te zeggen.

Ma Rihuana slikte en bedocht een gemien plannegien.

Ze zollen mit zien vieren een trippien maeken gaon in et bos en dan zollen Pa Rihuana en Ma Rihuana Hasj en Wietje daar achterlaoten. Et was midden in de winter, dat de beide kiender hoefden wis niet zo lange te lieden...

Mar slimme Hasj hadde alles heurd en stopte rap een messien in de buse. De lieperd!

De ere dag gongen ze tegere een trippien maeken in et bos, waar de wiend deur de bomen blowde.

Middags picknickten ze wat en daornao deden Hasj en Wietje een duttien, stief tegen mekeer ankreupen.

In de tussentied gongen heur oolders d'r mit speed vandeur.

Doe Hasj en Wietje even laeter wakker wodden, ontdekten ze, dat heur oolden verdwenen weren.

Wietje goelde: "Now kommen we nooit meer thuis!"

Mar Hasj hadde mit zien messien de lijnties trokken in de sni'j, dus konnen ze makkelik et pad weeromme vienen.

Ze durfden echter niet goed meer naor heur eigen huus te gaon.

Daoromme besleuten ze naor Opium en Omium te lopen. Die zaten rustig op 'e baank naor de LSD-tillevisie te kieken. Daoruut klonk krek de ni'jste hit:

"Altied rookt Kortjakje wiet,

midden in de weke mar zundag's niet.

Zundag nemt zi'j heroine

mit een snoefien cocaine

Altied rookt Kortjakje wiet

Midden in de weke mar zundag's niet"

Toen Opium en Omium heur kleinkiender zagen, begroeten ze heur uutbundig.

"High", reupen Opium en Omium.

"High", reupen Hasj en Wietje weeromme wiels

ze een cracker anbeuden kregen.

"Hoe gaot et", vreugen Hasj en Wietje beleefd.

"Ach, ie weten hoe dat gaot hè? Drug, drug, drug", antwoordde Omium.

"En hoe is et mit spuit elf? Hebben jim honger?", vreug Opium.

"Jaaaa", reupen Hasj en Wietje. "Laoten we gaon chinezen".

"Niet neudig" zei Omium, "ik coke wel".

De ere dag wodden Hasj en Wietje weer thuus brocht. Pa Rihuana was bliede zien kiender weeromme te zien, mar Ma Rihuana niet zo.

De geldzorgen weren ommes nog altied niet verdwenen. D'r zat dan ok niks aandere op nòg es een trippien te maeken in et bos.

Disse keer lette Ma Rihuana extra goed op Hasj, zodat hi'j gien li'jnties trekken kon mit zien messien.

Doe et breurtien en zussien weer alliend achterbleven in et bos, weren ze dan ok prompt verdwaeld.

Ze leupen en leupen, uren achter mekeer.

Mar ze konnen et pad niet vieren.

Doe inienend heurden ze een voegeltien dat fleut: "Wiedewiedewied".

Ze volgden et voegeltien en kwammen bi'j een husien dat hielemaole maekt was van coke. Zovule coke hadden ze nog nooit bi'j mekeer zien en ze begonnen dan ok drekt te snoeven.

Mar wiels ze bezig weren, wodden ze bespeed deur een kwaoje h-xtc die in dat husien woonde.

"Sniffel, snuffel, snutien, wie snoeft d'r an mien husien?"

De h-xtc kwam naor buten en zee mit een lief stemmegien: "Kom mar binnen, daar heb ik lekkere space-cake veur jim". Mar intussen kicke de h-xtc

mar al te veul op Hasj. Nao een posien zaten Hasj en Wietje hielemaole stoned bi'j de h-xtc an taofel.

De h-xtc wilde Hasj en Wietje now coken. D'r was gien ontkommen meer an!

"Hennep, Hennep", reup Hasj.

"Stick", reup Wietje.

Wietje moest in et coke-hokke kieken of de temperatuur al high genoeg was, mar ze zee tegen de h-xtc dat ze et niet goed zien kon.

De h-xtc ging now zels kieken. Ze deed et deurtien van et coko-hokke eupen en beug veurover om d'r in te kieken.

Wietje douwde de h-xtc vlogge in et coke-hokke en deed de deure op 'e grundel.

Hasj en Wietje staken et husien achter zich in braand. "Crack", zei het husien, vlak veur et in mekeer zakte.

Et wiedewiedewied-vogeltje wees heur now de weg naor heur eigen huus. Onderwegens kwammen ze Rookkapje en Sneeuwrietje nog integen.

Doe ze thuus kwamen was Pa Rihuana hiel bl-high en die kwaoje Ma Rihuana was krek een peer daegen eerder an een overdosis bezweken.

En ze leefden nog high en gelokkig.

Zwabber

"Zwabber, Zwabber! Hi'j zit in de boom".

De stemme van buurvrouw Griet klonk nogal paniekerig.

Ik was krek de veurdeure uutlopen, omreden ik even een peer bosschoppen haelen zol.

Doe ik naor de boom keek, zag ik - hielemaal boven in - een klein zwart-wit kattien zitten. Et was et kattien van buurvrouw. Ze hadde 'm zoen 4 weken daorveur ophaeld en leut mi'j doe vol trots et beesien zien.

"Mooi hè? ", zee ze. "En hi'j is nog mar krek zes weken!"

Ik besleut heur geliek te geven. Jonge katties bin naemelik altied leuk.

"Ja, prachtig," zee ik. Mit in mien achterheufd et idee, dat etzelfde beest over een jaor een volwassen kaeter wezen zol. Mit al et gejammer dat daor in et veurjaor bi'j heurt.

"Hoe hiet et?" vreug ik, om toch veural al een betien belangstellend te lieken.

"Now, hi'j lopt nog wat zwabberig, dat we hebben 'm mar Zwabber nuumd."

"Wow, leuk! Daor zit ie zien hiele leven lange an vaaste."

De buurvrouw lachte en ik hoopte ondertussen mar, dat ze gien kiender kriegen zol, die ze bi'jgeliëks Jankbek, Poepbroek of Knoffelkonte numen zol.

"Misschien moe'n we de brandweer bellen?!?" zee buurvrouw Griet.

Et besien zat nog altied in de boom en mauwde klaegelik.

Ik perbeerde de buurvrouw gerust te stellen.

"Is niet neudig heur. As ze d'r in kommen kunnen, kommen ze d'r in de riegel ok wel weer uut."

Dit hulp niet veul en buurvrouw Griet begon et besien weer te roepen.

Et risseltaot daorvan was, dat heur Zwabber nòg een toeke naor boven opscheuf. Hi'j zat now ongeveer 2 meter van et toppien in de 10 meter hoge boom om zich henne te kieken.

Krek op dat mement stopte d'r een bussien vlak onder de boom.

Buurman Durk van de overkaant kwam thuus van et waark.

Now moe'j weten dat mien buurman een stoere steigerbouwer is. Zien collega's dus ok. En daorvan was et bussien vuld mit vuuf exemplaoren: vuuf stoere steigerbouwers.

Buurman Durk stapte uut et bussien, keek naor oons en zee van goeie.

Toegelieke begon buurvrouw Griet weer te raozen.

"Zwabber, komt dan toch besien!"

Hierop keek de buurman naor de boom en zag hoe Zwabber now al haost et toppien beriekt hadde.

"Kan ie d'r niet uitkommen?!?" vreug buurman Durk. Waorop mien buurvrouw haost begon te goelen.

De ere stoere steigerbouwers hadden et ok heurd en stapten uut et bussien.

"Hoe hiet ie?", vreug d'r iene. Waorop mien buurvrouw weer "Zwabber" begon te roepen.

"Aha, ik loof dat ie Zwabber hiet", markte ien van de steigerbouwers bijdehand op.

"Wee'j wat?", reup een ere, "We haelen 'm wel even veur jow uut die boom."

Et risseltaot was, dat d'r in een mum van tied twee steigerbouwers de boom in klommen, onderwiels anwiezings kriegend van de drieje die beneden bleven weren.

"Ietsie naor rechts! Ja, jow bin d'r bi'jna!"

Ik zag buurman Durk, die tot de twee dappere manluden heurde die daor boven halsbrekende toeren uuthaelden. Kon ja ommes ok haost niet aandars. Et gong hier om de katte van zien buurvrouw...

Zien collega zat vlak achter 'm.

Mar Zwabber leek niet echt van heur bezuuk charmeerd en klom nog een meter hoger.

Daor gong ie op een toeke veerder mit zien klaegelik gemauw. Beneden heurde ik ien van de steigerbouwers tegen zien collega's zeggen: "Misschien moe'n wi'j hier eerst mar es even de katte uut de boom kieken!!" Zien collega's weren de ienigen die d'r hattelik omme lachen konnen. Buurvrouw Griet smeeet ze een kwaoje blik toe en ik stond d'r stillegies bi'j te gniezen.

Buurman Durk was d'r now haost, et zwiet al dikke op 'e kop.

Et scheelde nog mar een halve meter. Hi'j trok zien bien omhogens en slaekte doe een krachtterm, die ik mar niet herhaelen zal. Hi'j zat vaaste!! Mit zien voete tussen een peer toeken. Hoe hi'j ok wrikte en scheurde, d'r was gien beweging in te kriegen.

Zien collega keek wat verwilderd om 'm

henne, mar besleut doe toch, om eerst Zwabber mar te redden. Dat was op slot van zaeken de missie, now?

Op dat mement docht Zwabber "Now is et mooi west!!!"

Hi'j dri'jde zich omme en in nog gien 10 tellen stond hi'j beneden op straote.

Onderwiel hongen d'r in de boom twee stoere steigerbouwers, waarvan as d'r iene vaaste zat, wiels de ere eins niet hoger durfde. Veerder dan et toeraozen van goedbedoelde adviezen an mien buurman kwam hi'j dan ok niet. Tja.

Naodat buurvrouw heur Zwabber bi'jkaans doodknuffeld hadde, hebben we de braandweer mar beld. Die hebben de buurman op een heldhaftige wieze bevri'jd.

Zwabber lag tiedens die hiele reddingsaktie van oonze buurman op et tuunbaankien in de veurtuun. In et zunnegien, tevreden te soezen. Hi'j knieperde even mit de ogen om te kieken wat d'r toch allemaol gebeurde

op 'e buurt. Wat kon dat meenksvolk toch een drokte maeken.

Et lag op mien lippen om de buurvrouw te vraogen, of ze heur katte niet liever 'Lieperd' numen wol.

Mar doe ik heur nog naobibberend van et aeventuur op et tuunbaankien naost heur katte zitten zag, besleut ik dat toch mar te laoten.

Ondertussen was buurman Durk weer veilig en wel beneden anbeland.

"Ja, wij dochten al", zee ien van zien collega's,"wat het die Durk et hoge in de plasse. Mar gelokkig staoj' weer mit beide bienen op 'e grond!"

De collega's kon d'r de humor wel van inzien. Buurman Durk lachtte ok...mar dan as de bekende boer mit koezepiene.

Wiels hi'j maekte dat ie in huus kwam, staptten de ere steigerbouwers weer in et bussien en reden vot.

Ik besleut dan mar naemens de hiele buurt de braandweermannen hattelik te daanken veur heur inzet.

"Was de muuite niet weerd", mienden ze en zetten weer of in heur ladderwaegen.

Ik vervolgde mien pad, om de geplande bosschoppen te haelen.

"Misschien", zee ik tegen mezels "moe'k veur Zwabber mar een blikkien vli'js mitnemen. Veur de schrik."

Touwtruc

Een weke of drieje leden weren ze op et vliegtuug stapt: Garriet Gaepies van de Haule mit de vrouw. Veur et eerst van heur leven in een vliegtuug.

Garriet hadde dan ok aorig de kriebels in de boek had, doe ze op Schiphol in die grote zulveren voegel stapt.

"Niet mierken, Garriet," hadde Bets zegd. "Niet mierken...instappen."

En doe was Garriet mar instapt...nao een keer of wat diepe aosem te haelen.

Hi'j hadde et ommes beloofd: ze zollen tegere op een twiede huweliks-reise as ze twintig jaor trouwd weren.

De eerste huweliksreise was nog in de tied, dat een daggien Kaele Dunen nog krek zoen betien binnen et budget vul.

Now, een weke of drieje leden was et zoveer, heur twintigste trouwdag.

Dat doe moest Garriet d'r an geloven.

Bets hadde al een maond of wat daorveur een wereldreise boekt.

Een wereldreise nota bene. Een wekien Benidorm was hem al mooi zat west.

Mar goed.

Et was toch ok wel biezunder west tot now toe. Dat moest Garriet eerlik toegeven.

Ze hadden Rio de Janeiro zien, en New York, Caiïro en Jerusalem...

Ach ja, Jerusalem. Daor weren ze nog bij de Klaegmure west.

As of Bets thuus al niet genog klaegde...

Now goed. En now weren ze dan in Calcutta ankommen.

Bets, die krek veertig, en dus in de gevaorlike leeftied was, was slim, hiel slim teleursteld in heur tien jaor ooldere Garriet.

Slim teleursteld in wat d'r allemaole gebeurd - of, om nog wat juuster te wezen: wat d'r niet gebeurd was - in die eerste drie weken van heur twiede huweliksreise.

D'r was naemelik hielemaole niks gebeurd.

Gien bliksem!

Liggen en slaopen, zo was et!

En now weren ze dan in Calcutta ankommen.

Vroeg in de middag leuten ze zich inschrieven in een hotel.

En naodat ze even de waslappe deur de snute trokken hadden, besleuten ze een aentien kuieren te gaon.

Ze wollen zovule meuglik van de stad zien in die vierentwintig ure die ze veur Calcutta pland hadden.

Nao een stief ketier kuieren kwamen ze bij een bazaar, zoe'n markt.

En daor zagen ze een Hindoe-fakir, die de beroemde Indische touwtruc uitvoerde.

Goed, et was niet die spectaculaire truc, waarbi'j een joongien et touw inklimt, heur.

Et was een wat ienvooldiger uitvoering. Mar toch nog indrokwekkend zat.

De fakir zat op de grond en veur hem, op 'e straote, lag een opruuld aende touw. De fakir speulde an ien stok ien of aander melodiegien op zien fluite.

En wiels hi'j speulde begon et touw langsem an omhogens te gaon en bleef uutaenlik stief rechtop staon.

Bi'j et zien van disse veurstelling kwam Bets Gaepies op een schitterend idee.

Mar ze zee d'r niks van tegen Garriet.

Tegere mit heur Garriet gong ze weeromme naor et hotel veur et diner. Nao et eten waachtte Bets totdat Garriet, zoas gewoonlik, om negen ure naor bedde gong.

Doe sleup ze stillegies de kaemer uut en verleut et hotel.

Ze zocht een taxi gong naor de bazaar en vun zowaor de fakir weeromme!

Mit hulpe van hanen en voeten kreeg ze et veur mekeer om de fakir zien fluite te kopen en ze gaf 'm wat extra centen om heur dat biezondere deunten speulen te leren.

Dat deuntien dat et touw zo stief rechtop had doen staon.

Doe stapte ze weer in de taxi en gong rap naor et hotel weeromme.

Garriet lag, zoas gewoonlik, te snorken as een osse.

Staonde naost et bedde begon Bets zachies op de fluite te speulen.

Ze bleef mar speulen en speulen. En wiels zij dat deed, begon et laeken over heur slaopende Garriet geleidelik an omhogens te kommen.

Doe et naor Bets heur zin genog hoogte beriekt hadde, gooide zij mit een wilde blik in de ogen de fluite an de kaant en trok mit een bliede kreet et laeken vot.

En daor ston...

stief rechtop...

et elestiek van zien pyjama!

Zwatte Magie

Et echtpeer Garriet en Bets Gaepies hadde, naodat ze weeromme kommen weren van heur twiede huweliksreize, een hiele tied amper mit mekeer praoten.

Veur Bets was de teleurstelling over de mislokke touwtruc diepe in heur ziel hangen bleven. En Garriet begreep d'r hielemaole niks van, mar zag wel dat zien Bets niet te bruken was. In zokke situaosies kon hi'j zich mar beter gedeisd holen. Dat wust ie uut ervering.

De relaosie hadde kotweg niet die oppepper kregen, die Bets verwaacht hadde.

Zo besleut zij op een goeie dag, dat d'r veur heur niks aandere op zitten kon, as d'r een punte achter te zetten.

Achter die relaosie dus.

Ze besleut hierover mit Garriet te praoten. Op slot van zaeken was zij nog mar krekan veertig, wiels Garriet al aorig naor de zestig hobbelde. Ze had dan ok alle recht op een ni'je start...vun Bets.

Garriet hadde daor zo zien eigen idenen over, mar krek as altied reageerde hi'j mar niet tevuile.

Gaot uut himzels wel weer over, docht hi'j.

Mar et gong niet uut himzels over.

Alle keren weer begon Bets d'r over.

En doe de dag kwam, dat zij over de verdeling van huusraod en centen begon, hadde Garriet in de gaten dat et mienens was.

"Oh nee. Niks d'r van," zee Garriet. "As jow bi'j mi'j vot willen, donder ie mar op, mar jow kriegen niks. Jòw moeten toch zo neudig? Ikke niet."

"Daenk d'r mar omme, mien mannegien," tierde Bets. "Ik hebbe op oonze reize naor Indië aorig wat opsteuken. Daormit kon et jow nog wel es reer vergaon."

"Hoe bedoel ie dat now weer?" vreug Garriet. "Waar he'j et eins over?"

"Zwatte magie!" fluusterde Bets, mit een gemiene gri'jns om 'e snute.

"Zwatte magie..."

"Watte?! Och meensk, laot mi'j niet lachen" schaeterde Garriet.

"Zwatte magie...zwatte magie. Ja, daj' een oolde hekse bin, dat kan wel kloppen. Mar toverkeunsten hi'j wis en zeker niet!"

"Oh nee, mien mannegien! Oh nee!" raosde Bets. "As ik dat wille, hè, dan valen jow hier dommiet dood daele, en is d'r gien meenske die in de gaten het dat dat gien zuvere koffie is. En dan hebbe ik alles! Alle huusraod en alle centen. Alles!"

"Laot me niet lachen," bulderde Garriet. "Hoe woj' dat hebben, dan?"

Bets bleef even stille. Ze kneep de ogen tot gemiene spleties en fluusterde: "Voodoo."

"Voodoo?"

"Ja, voodoo. As jow mi'j een toefte van jow haor of een ofknipte ti'jenaegel geven, dan bin ik klaor."

"Tjonge jonge, wat een oonzin," snoefde Garriet. "Een ofknipte ti'jenaegel zegt ze. En dan? Wil ie mi'j daor mit lekstikken of zo?"

"Ja, mien kereltien. Lachen jow mar. Mar as ik een stok dreuge koeke neme... En ik dompel dat in waeter...En ik knede daor een poppegien van...Dan hoe'k daor alliend nog mar jow naegel in te stoppen en mien waopen is klaor."

"Waopen? Wat dan? Gao'j d'r mit gooien dan? Ha ha."

"Nee, mien jongen. Ik neme dan een spelde...en a'k die in de poppe prikke valen jow hier zo dood daele. Hatverlamming..."

Gien haene die d'r naor kri'jt...

En ik hebbe alles. Wedden?"

"Wedden? Hoe bedoel ie, wedden? Waorveur wij' wedden dan?"

Garriet zat onderuutzakt in zien stoel.

"Now," zee Bets geheimzinnig, "as ik geliek hebbe, bin jow d'r niet meer. Now, en dan krieg ik dus alles...Alles!"

En as ik niet geliek hebbe, dan kriegen jow alles en vertrek ik mit lege hanen."

Garriet veerde overaende in zien stoel.

Dit kon wel es dè kaans wezen om op een goedkope maniere van zien zemelende vrouw of te kommen.

"Dat gaot an!" zee hi'j.

"Mooi," gniesde Bets. Doe mi'j dan mar een toefte van jow haor of een ofknipte ti'jenaegel, dan zal ik ondertussen een koekepoppien maeken.

En zo gong Bets naor de keuken. Ze maekte d'r haost mit, wat ze kon niet waachten om van die kerel of te wezen. En dan de hiele buit binnen haelen ok nog!

"Ik zal in de badkaemer wel een plockien van mien haor knippen, mien ti'jen he'k krek van de weke offiekt" opperde Garriet en slofte vot.

Goed vuuf minuten laeter zaten ze weer tegere in de kaemer.

Bets mit een koekepoppien in de iene en een spelde in de ere haand.

Garriet mit een plockien haor tussen doem en wiesvinger.

"Geef mar op" zee Bets. Ze nam et haor van Garriet an, en drokte et boven in de kop van et poppien.

"He'j nog wat, waj' zeggen willen veur daj' de piepe uut gaon?" vreug ze an Garriet.

"Nee heur, schiet now mar op" was et antwoord.

Mit een in-en-in-sarcastische gri'jns nam Bets de spelde en jaegde et ding mit een gil in et koekepoppien...

Garriet was stomverbaosd.

Mar eerder bliede, dan dat ie spiet hadde.

Hi'j had eins nooit geloofd in zwatte magie, warkelijk niet.

Mar omreden hi'j van neture een veurzichtig man was, nam hi'j liever gien risico's.

En butendat hadde et hem altied al ommeraek argert, dat zien vrouw heur haorbostel nooit es schoonmaekte.

Internet

Aj' tegenwoordig niet in et bezit bin van een computer mit daarop een internetverbiening, kiek dan heur ie d'r vanzels niet echt bi'j.

Daor liekt et temeensten al slim op.

D'r komt haost gien tillevisiepergramme veurbi'j of d'r wodt wel deurverwezen naor een internetadres...

Et ligt haost al meer veur de haand iene een mailtjen te sturen dan te bellen of even daele te gaon...

En de hiele wereld kuj' weten laoten daj' vandaege hierie naor mi'j zitten te luusteren...aj' temeensten mit 'twitteren' uut de voeten kunnen...

Dat kiek, wie mit wil praoten in disse wereld, zal zo onderhaand toch wel ien en aander weten moeten van surfen zonder wiend en broezen deur de glasvezelkabel.

Butendat kuj' d'r ommeraek geld mit verdienen.

Een gat in de markt. Of hebben jim et nog nooit lezen in de kraante, of heurd op tillevisie?

Jow kunnen vandaege-de-dag alles kriegen wat jow hatte begeert via internet.

Eerlik waar. En veur een diel is dat nog ommenocht ok. In dat geval surfen jow al broezende naor een websiede mit aorig vri'jgoed (in vaktermen freeware) of mit mit-mekaander-dielen-goed (in vaktermen shareware) en daor kuj' dan de wereld an spullegies, plaeties of meziekies daelelaeden (in vaktermen downloaden).

He'k zels ok al riegelmaotig daon. Mar ja, dat blift toch mar wat speuleri'j, wat "graaien-in-de-snoepiespot", za'k mar zeggen.

Nee, vandaege-de-dag kuj' et vule groter anpakken. Et ston een schoft leden in de kraante: via internet kuj' now ok al eicellen van fotomedellen bestellen! Echt waar: eicellen! Kun jow jow dat veurstellen? Jow drokken jow computer an, starten internet, typen www.eigien.com en hoppeta...de fotomedellen kom jow bielschaarm ofspatten. En dan mar kiezen: zoen bluiende blonde of zoen zwoele zwatte of zoen bruudse brunette... Et kan niet op.

Now, en aj' dan jow keuze maekt hebben, dan klik ie mit jow moes op heur...ik bedoel, dan klik ie mit jow moes op et betreffende plaetien, en da's alles.

Jow hoeven niks van anatomie te weten, jow hoeven niet iens te weten waar de eierstokken huzen...gewoon op et vrommes klikken en de rest gaot vanzels.

Kiek en dan weet ik niet zo krek hoe of et veerder gaot, mar ik kan et me wel perberen veur te stellen.

Ik daenke, dat et zo gaot:

Jow klikken op et bewuste vrommes en et bield komt in beweging: van rechts komt d'r een allemachtig klein kereltien et bielschaarm binnenkuieren mit een witte jas an een zoen kappien veur de neuze.

Onder de arm het hi'j een meraokels klein eierdeuzien.

Hi'j kuiert naor et vrommes van jow keuze en veurdaj' et in de smiezen hebben, is ie argens onder in de foto verdwenen, om evenpies laeter weer mit een triomfantelike blik in de ogen naor buten te kommen. Jow kun hem niet heuren, mar zien dat hi'j mit zien iene haand et volle eierdeuzien omhogens hooft, en mit de aandere hand een doem in de locht stikt.

Vervolgens lopt hi'j naor een knoppien, waor as op staot: [klik hier](#).

Jow klikken op dat knoppien en d'r verschient een ni'je pagina.

Jow zien een keuzemenu mit de volgende vraoge:

Willen jow et eigien:

- a. drekt bruken gaon
- b. op een laeter tiedstip bruken

Klik op jow keuze.

Jow klikken vanzels op b: laeter bruken.

D'r verschient een ni'je bladziede mit de volgende tekst:

Jow keuzen veur de optie "op een laeter tiedstip bruken" Sluut een printerkabel an op de lokale poort van jow computer, en leg et aandere uutaende van de kabel in et diepvriesvakkien van de koelkaast. Klik vervolgens op ok en de eicel zal integraal via de telefoonlijn en de printerkabel naor jow mailed wodden.

Op dat moment vraogen jow jow wel even of: stel dat ik keuze a, drekt bruken, neumen had. Waor ha'k dan mit mien printerkabel henne moeten?

Mar goed, jow volgen de instrukties en zoen drie minuten laeter ligt et eigien bij jow thuus in de diepvries.

Op et bielschaarm van jow computer ziej' nog krek et kleine mannegien mit een leeg eierdeuzien rechts uut bield verdwienen.

Midden op et schaarm verschient de mededieling: et downloaden (et daele-laeden dus) is voltooid.

Jow sluten de computer of en kommen tot de conclusie daj' now al et felbegeerde eigien te pakken hebben, mar daj' d'r gien gebruiksanwizing bij kregen hebben.

Now ja, daor zuj' tegere mit jow vrouw of vrundin wel uitkommen, donkt mi'j.

Een beslagkomme, een staafmixer en veur jowzels de juuste stemming doen al wonderen moej' mar rekenen.

Veul succes d'r mit en stuur mi'j et recept mar es toe.

Hiemkunde

Onze jongste gaat nu ook al naar school.

Nou, dat werd ook wel tijd hoor. Hij had thuis steeds van die balsturige riten.

Tja, dan zijn ze er met de tijd gewoon aan toe, hè? Aan school bedoel ik.

Maar ach, als je dan ziet hoe schruiten hij de klas binnenstapte....Ja, dat begroot je dan toch zuiver.

Maar je moet er even door, hè.

Laatstweeks hadden we zo'n ouderavond op de school. Ach, wat zal ik ervan zeggen. Ik heb het wel eens minder meegemaakt. Die spreekster was wel aardig. Ze kon het mooi opzeggen.

En Margje en ik hebben ons het thema ook wel ter harte hebt genomen.

Die spreekster had misschien wel gelijk dat kinderen er een hele protte aan hebben als ze goed Nederlands leren.

Dus hebben Margje en ik hebben ook maar besloten dat we het vanaf nu op het Nederlands houden.

Ja, want op de school praten ze ook zo, nou. Het valt me niets van af dat het zo lukt trouwens, want anders praten wi'j toch de heeltijd plat.

Maar ja, ik zei tegen Margje: "Die spreekster had het wel goed voor het verstand: met Nederlands kom je veel wijder."

Nou, en daar was Margje het gluipend mee eens.

Maar ik ben blijde, dat er toch ook wat aan heemkunde gedaan wordt op de school

Neffens Margje heeft dat niet zoveel om de hakken, hoor: zo nu en dan een Stellingwerfs versje, soms eens naar de bos.....

Maar laatstdaags hebben ze met handenarbeid wel slim leuke klokkestoeltjes gemaakt.

Alleen...onze Wijbe (zeg: weibe) had zo met die lijm zitten grijmen, dat het overal in zijn kleren zat. Bovendien had hij zich met het stanleymes in de vingers zitten fijken. Hij had er wel vlug zijn buisdoek omgedaan, maar toch...

Tja, misschien heeft Margje ook wel een beetje gelijk. Laat ze die kinderen op de school maar wat meer laten rekenen en taal doen, dan doen wij dat heemkunde wel thuis.

Ik heb het wel aan tijd en ga zo nou en dan een plat versje met de kinders zingen.

Of eens even naar de bos om ze lekker in de natuur rond te laten gieselen...dat kunnen we zelf ook wel. Laten we dan nou maar weer gewoon praten, want dit hooghaarlemmerdijks van mij is toch ook om je de buizen bij uit te scheuren...goeie!

Kwaojongen

Za'k jim es wat vertellen?

Ik hebbe me daor laestdaegs een mooie stunt uuthaeld, mien jongen!

Weten jow wa'k daon hebbe?

Verleden weke bin ik naor et pelisiebureau gaon, hè?

Now kiek, en doe hebbe ik daor veur de deure scheten!

Ja, eerlik waor, veur de deure!!!

En niet veur de achterdeure of zo...nee, veur de VEURDEURE!

En niet stiekem in et duuster of zo...nee, op KLAORLOCHTE DAG!

En weten jow wat?

D'r ston ok zeker wel een stok of vuuf pelisiemannen ommehenne.

Eerlik waor: wel vuuf!

Kiek, en zoks, dat durven jim niet.

Schieten veur de veurdeure van et pelisiebureau, op klaorlochte dag, wiels d'r ok nog vuuf agenten bi'j staon te kieken.

Now ja...ik moet al even wat eerlik bekennen, heur.

Ik hebbe dan wel veur de veurdeure van pelisiebureau scheten...

En et was ok wel op klaorlochte dag...

En d'r stonnen ok wel vuuf pelisie-agenten bi'j...

Mar, eh...weten jow wat et geval is? Ik...eh...ik hadde de broek d'r niet bi'j uuttrokken.